

arbejdsmarkedets parter. Det ændrede beregningsgrundlag får efter forslaget indflydelse på pristallet i januar 1969, januar 1973 o. s. v. eller netop på de tidspunkter, hvor arbejdsmarkedets parter forhandler om nye overenskomster. Det ændrede pristalsgrundlag er således kendt ved overenskomsternes indgåelse, og der kan ikke senere opstå tvivl og uoverensstemmelser om ændrede forbrugsvaners indflydelse på det lønregulerende pristal. Forslaget er en synkronisering af overenskomstforhandlingerne og offentliggørelse af et reguleringspristal, der er baseret på de senest stedfundne ændringer i befolkningens forbrugsvaner.

Hvis der fremtidig skulle ske en ændring i tidspunkterne for indgåelse af arbejdsmarkedets overenskomster, kan bestemmelserne i loven eventuelt optages til revision.“

Ved lovforslagets 1. behandling stillede *økonomiministeren* sig forstående over for de synspunkter, som lå til grund for lovforslaget. Han sluttede sit indlæg i forhandlingen således:

„Hvis det må anses for nødvendigt med en særlig lovhjemmel som foreslået af de ærede medlemmer, vil jeg ikke stille mig afvisende; skulle det imidlertid vise sig at være lige så sikkert og godt, at afgørelsen om afholdelsen af hyppigere og mere regelmæssige forbrugsundersøgelser overlades til det statistiske departement efter nærmere drøftelse i pristalsnævnet, kunne dette måske være en lige så tilfredsstillende løsning. Jeg håber, at disse betragtninger vil indgå i de overvejelser, som jeg regner med skal finde sted i det udvalg, der formentlig nedsættes til drøftelse af forslaget.“

Også fra anden side erklærede man sig villig til at deltage i en forhandling om sagen, uanset at flere af ordførerne ikke fandt et lovgivningsinitiativ på dette område stærkt påkrævet.

Som ordfører for forslagsstillerne gjorde *Niels Westerby* (LC) gældende, at det var vigtigt „på et så vigtigt område som dette, der berører millioner af mennesker her i landet, at få lovfæstet regler vedrørende problemer, som gang på gang har affødt strid og uoverensstemmelser og givet tilløb til politiske kriser.“

Det udvalg, som fik sagen til behandling, afgav ikke betænkning, men udtaler i en beretning:

„Udvalget har holdt 2 møder og er enig om, at lovforslaget ikke kan blive gennemført i denne samling, idet spørgsmålet om et reguleringspristal i efteråret 1965 har været drøftet i pristalsnævnet, hvor foruden de politiske partier også arbejdsmarkedets parter er repræsenteret.

Pristalsnævnet peger på forhold, der taler mod en bestemmelse om, at forbrugsundersøgelser skal foretages med faste intervaller.

Under hensyn til argumenterne for en mere smidig ordning synes det hensigtsmæssigt fortsat at lade det statistiske departement — i forbindelse med pristalsnævnet — tage initiativet til iværksættelse af forbrugsundersøgelser.